

היתה רדומה במשך 24 שנים - השבוע

שתי פצצות שהידהו ברחבי המדינה

מסותובבים בירוחם, ומתגוררים בקירבתה, ובכך להטיל עליהם את האשמה ולהרחיקם ממנו-עצמו.

מה יכול היה הקורבן הקטן לדעת על הרוצח? מה ראה? איזה סוד הוא לקח איתו אל קיברו?

ירוחם היא עיר קטנה, שבה מתגוררות 7,700 נפשות. העיירה נוסדה

הבדואים של הסביבה התלוננו מזה זמן-מה כי ילדי העיירה גנבו מאוהלי-הם כספים וכלים שונים. מוחמד עצמו טען באוזני השוטרים כי גנב ממנו זוג-איפ-ניים. החוקרים סברו שיש מקום לברר אם רציחתו של הילד לא היתה מעשה-נקמה, תגמול לגניבות אצל הבדואים.

הסוד שנלקח

אל הקבר

זכרה נוספת: באוהלו של סלימאן זנון גילו החוקרים שברייה בדווית ועליה סימני דם.

לא היה ברור אם סימנים אלה הם של הילד, או כיתמי דמה של בהמה. עד ל-בירור העניין במעבדה, העדיפו השוטרים להחזיק את החשודים במעצר.

סיבה נוספת למעצר היתה העובדה ש-הרוצח כרת את ידו השמאלית של הקורבן, כמינהג הבדואים לאחר תפיסתו של גנב.

שלושת הבדואים העצורים כופרים ב-אשמה. הם טוענים שאין להם כל קשר לרצח. החוקרים, מצידם, טוענים שגילו סתירות בסיפוריהם של החשודים.

האם באמת רצחו שלושת הבדואים ה-חשודים את יצחק עזריאל הקטן?

אלם, אפילו חוקרי המישטרה עדיין אי-נם שלמים עם השדותיהם. ביום השני השבוע, הובאו שני גברים נוספים, לא-בדואים, לבדיקה במכונת-האמת.

מה יכול היה להיות המניע האמיתי ל-רציחתו של יצחק עזריאל בן 11 וחצי?

האב: אברהם עזריאל

האבנים הועברו לחדרו של קופרשטיין בבית-המלון של שיטריה, והשניים אספו לטענתם, כמות מסוימת של אבקת-זהב. בעזרתו של שיטריה, שהוא מסגר במיקר-צונו, הכין קופרשטיין כ-8 גלולות מהחומר אותו כינה זהב. רק מעטים בירוחם עודדו את קופרשטיין במחקרו. עם אלה נימנו יו"ר המועצה המקומית ירוחם, יעקב עמ"ש-שולם והמבקר הפנימי של העיירה יצחק שוקרון.

חלומותיה

של ירוחם

יום שקט זירת הזהב בירוחם. ה-11 יו"ר עמ"ש-שולם נסע לגרמניה, כדי לנזח קצת מכאבי-הראש שגורמת לו העיי-רה, ושוקרון יצא לחופשה מחוץ לירוחם.

חוקרים שאחותו של יצחק, דליה בת ה-23, ניהלה פרשת-אהבים עם צעיר מקומי שהתנהג והופיע כמו יהודי, אך לאחר ש-מישפחת עזריאל גילתה כי המאהב של דליה הוא בעצם בדואי, נאלצה הנערה לנתק את הקשר איתו.

האם היתה זו נקמה? האם הרוצח בחר בקורבנו, פשוט מפני שהילד נפל בקלות לידיו, ובכך גמל להורים?

שאלות רבות וקשות עומדות בפני חוקרי המישטרה, במאמציהם לפענח את רצח הילד מירוחם.

עם כניסתו של ניצב-מישנה ראובן מינ-קובסקי, ראש ענף-החקירות במטה המחוז הדרומי, לזירת החקירה, גברו הסיכויים לפענח את הפרשה בהקדם האפשרי.

רציחתו של יצחק עזריאל האפילה ב-מיקצת על בהלת הזהב שפקדה את ירוחם בימים האחרונים. בימים שבהם ערכו ה-שוטרים והתושבים את החיפושים אחר הילד הנעדר, עזב את ירוחם האיש העשוי לרשום את שמה של העיירה על מפת ה-עולם. הפעם, כשאמר משה קופרשטיין "להתראות!", הוא התכוון לחזור אל ה-עיירה הדרומית הקטנה כמנחה.

עלילות

הזהב המר

מים ספורים לפני גחיהפסח אשתד נכנס משה קופרשטיין, גבר מבוגר בעל שיער קצר כסוף לבית-המלון בן ששת

הקורבן: יצחק עזריאל

הבהלה לזהב ולרוצח

רק שיטריה נודד מפעם לפעם בשבילי ה-זהב סביב העיירה, וחולם על הימים היפים שיבואו, כאשר יחזור קופרשטיין ועימו אלפי הרפתקנים מצויידים בכפות ובמחב-רות, ויתחילו את בהלת הזהב הישראלית הגדולה. בדרך זו, הוא חולם, תתחיל ירוחם לפרוח, בית-המלון יהיה מלא, מחפשי ה-זהב יבלו במיסעדה הריקה שליד המלון הריק בינתיים לחלוטין, ותתחיל תקופה חדשה - תקופת הזהב בירוחם.

ירוחם מצפה בימים אלה לשתי תשו-רות: לתוצאות בדיקת הדם שנמצא על השברייה הבדואית, ולתוצאת הבדיקה ש-נערכה באוניברסיטת הנגב, לגבי הזהב שגילה משה קופרשטיין.

האם ימצא הרוצח האכזר, ויתחיל תור-הזהב?

חדרים של יצחק שיטריה, בפרברי ירוחם, וביקש להתאכזן בו כמה ימים. קופרשטיין, שעלה מארגנטינה מייד אחרי קום המדינה, כימאי במיקצועו ופנסיונר, סירב לגלות לשיטריה, בן ה-25, את סיבת ביקורו. הוא שילם 15 לירות עבור האירוח היומי, וניסה להעלים את טיוליו בגבעות המקי-רות את העיירה.

לפני חודש ימים חזר קופרשטיין לירו-חם, וביקש לגור אצל שיטריה משך שב-ועיים. הפעם הוא ביקש מבעל בית-המלון שיסיע אותו לכמה מקומות על ההרים, במרחק של 10 עד 14 קילומטרים, כדי לעזור לו להביא משם כמה סלעים ואב-נים. קופרשטיין גילה לשיטריה שהוא גילה זהב בהרים, בתוך הסלעים, ואמר ש-עליו לערוך ניסיונות כדי לאסוף כמות של זהב שתועבר לבדיקה באוניברסיטת הנגב.

בשנת 1951, כיום, 60% מהאוכלוסייה הם יוצאי ארצות צפון-אפריקה (מארקו ו-תוניס); כ-20% מיוצאי הודו; 10% ילידי הארץ וותיקים; כ-10% מיוצאי פרס ורומ-ניה.

במשך שלוש שנים, מ-1969 עד 1971 (ועד ככלל) הגיעו לירוחם 698 תושבים יהודיים חדשים, ועזבו אותה למקומות אחרים 747 נפש.

זוהי עיירה בעייתית. הבנייה בירוחם הופסקה. מיספר המישפחות המקבלות ט-פול בלישכת-הסעד הוא 820. אחוזי ה-מישפחות המקבלות את כל סוגי הסעד ב-עיירה הוא 65.5. בעיירה זו האחוז הגבוה ביותר של מישפחות נתמכות-סעד.

בירוחם חי מיספר "מכובד" של עברי-יים צעירים. אם מיקרים של אונס ובעילת-קטניות בעירה הסתיימו בשקט, ללא הת-ערבות המישטרה, היתה זה רק תודות לכך שנעשו הסכמים בין הורי הבנות לבין ה-עבריינים, ואלה התחתנו עם הילדות או הבטיחו להתחתן איתן.

בירוחם מתגוררים גם אסירים, ברישיון, והמישטרה נוהגת לבצע פשיטות-בוק ל-בתיהם, לפי מידע שהיא מקבלת מילדים תושבי המקום.

עבריינים-לשעבר החיים במקום מתלוו-ים, גים, שהמישטרה משפילה אותם כאשר מחפשים בבתיהם סמים, פעם אחרי פעם, מבלי שיימצא שם דבר.

באווירה זו גדל גם הילד יצחק עזריאל, בלימישפחה מרובת-ילדים. בני-מישפחתו של הילד הנרצח טוענים, כי יצחק נהרג בטעות! הם אינם מוכנים לפרט ולהסביר טענה מזוהר זו.

נקמה על

אהבת האחות?

ת שר בכיוון אחר בפרשת רצח ה-ילד מירוחם התעורר, כאשר נודע ל-

האם נפל קורבן לסוטה-מיין, שרצח אותו אחרי שמשך אותו לכיוון תעלת-הביוב? או אולי ידע הילד דבר-מה שהיה חשוב לגבי הרוצח, ולכן החליט זה להשתיקו? אם כן, מדוע נכרתה זרועו השמאלית?

סעד, אונס

ועבריינות

ת תכן שהרוצח כרת את זרועו במגמה להוביל את המישטרה אל הבדואים ה-

הנה הגופה! שמעון חימי, סדרן של המועצה המקומית ירוחם, מצביע ליד המקום שבו נמצאה גופתו כרוחת-הזרוע של הילד יצחק עזריאל. המקום הוא תעלת-ביוב, המרוחקת 200 מ' מבית הורי הילד הנרצח.

הנה הזהב! יצחק שיטריה, בסלעים שבהם נמצא הזהב, לפי הטענות.